

se rettere, end at det Folkething, som for sit Vedkommende har vedtaget Lønningssloven, og med hvis Udvalg den paagjældende Aftale om Summen har fundet Sted, maa holde paa, at der ikke sker en endnu større Forhøielse ud over det Beløb, der hidtil er bevilget. — Jeg tror ikke, at den ærede Minister ret har forstaaet den Opfordring, jeg tillod mig at stille til ham om at udtale sig om de 2000 Rd. til teknisk Understøttelse. Jeg vil ikke være i Stand til at stemme for denne Sum i den Form, hvori Forslaget er stillet af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer). Dersom derimod Bevillingen kom til at foreligge saaledes, at disse 2000 Rd. kunde anvendes til Understøttelse for Gaandværkere fra Provindsferne, der agtede at søge en videre Uddannelse i Kjøbenhavn eller andetsteds, hvor en saadan fylldigere teknisk Uddannelse kunde ydes, vilde jeg kunne stemme derfor. Den Opfordring, jeg tillod mig at stille til den ærede Minister, gif derfor ud paa, hvor vidt han vilde være i Stand til at modtage en Bevilling, der blev formuleret saaledes inden 3die Behandling, hvorledes han i saa Fald vilde tænke sig Summen fordelt, og hvem der skulde staa for Fordelingen deraf, hvorom der ingen Bestemmelse findes i Udringingsforslaget. Det ærede Medlem fra Viborg (Ankjer) tillod sig en Bemærkning, som virkelig overraskede mig, da den gif noget ud over Grænsen af, hvad der her pleier at siges; i det Mindste forekom det mig saaledes. Han yttrede, at, naar der fremsattes den Art Bemærkninger, som jeg tillod mig om Landboforeningens Bestyrelse, maatte man være forberedt paa, at Sligt vendtes mod En selv. Det lød i mine Øren ontrent som et: Det kan Du selv være; men jeg tror, at det ærede Medlem lige saa lidt som jeg, og jeg lige saa lidt som han, har havt nogen Andel i Uddelingen af disse Midler, og jeg ser derfor ikke, under hvilken Form denne Bestyrelse skulde kunne rettes imod mig saa lidt som imod det ærede Medlem.

J. Masmussen: Den ærede Minister udtalte, at Spørgsmaalet om en Redningsbaad ude paa Odde allerede var ordnet ved Marine-ministeriets Hjælp, og at denne Sag ikke ligger under Indenrigsministeriet; men jeg omtalte ogsaa en anden Side af Sagen, nemlig om der ikke kunde gjøres Noget for at forbedre Redningsvæsenet, og dette tror jeg ligger under Indenrigsministeriet. Jeg mener nemlig, om der ikke, som allerede omtalt, kunde anskaffes en Baad, til Hjælp for at redde Forulykkede. Jeg veed vel, at, dersom der skal oprettes en Redningsstation, er dette Noget, der ikke kan ske paa Finantsloven, idet jeg antager, at dette maa ske ved en særlig Lov. Men den ærede Minister udtalte ikke, om han kunde være villig til at gjøre Noget i denne Retning, og jeg kunde gjerne ønske at vide, om den

ærede Minister kunde være villig til at gaa ind paa saadanne Skridt, der kunde være nødvendige for at faae en Redningsstation oprettet, saa meget mere som jeg veed, at der er indkommet et Andragende herom for ganske nylig fra Sogneraadet derude paa Odde.

J. J. Christensen: Min ærede Nabo til Høje (Hjort) gjorde den høitærede Indenrigsminister opmærksom paa det Uheldige i, at det Krigsskib, der issor sendtes til Bestyrelsen af Sylsland for at kontrollere de fremmede Fiskere, som for sig selv vilde gjøre nogen Nytte, og det samme ærede Medlem udtalte strax efter det Naab, at det til næste Aar maatte lykkes at sende et Krigsskib betids nok, til at det kunde opfylde sit Hverv. Det var imidlertid et lidet trysteligt Svar, den ærede Indenrigsminister gav, idet han bekræftede, at der ikke betids vilde høves noget Krigsskib til Naadighed i denne Anledning. Jeg beklager meget, at et saadant Svar maatte gives; thi Stillingen for Fiskerne paa Bestyrelsen er i Sandhed meget beklagelsesværdig; den er bleven særdeles uheldig, siden de fremmede Fiskere i saa stort Antal ere komne ind paa disse Strækninger af vore Kyster. Maa ske det turde være mig tilladt blot at oplæse nogle ganske faa Linier af et Andragende, bedækket med mange Underkrifter, der netop fra Fiskerne paa Bestyrelsen er kommet ind til Rigsdagen, et Andragende, som er blevet henvisst til det høitagne Finantsudvalg. I dette Andragende staar blandt Andet: „Der er en anden Sag, vi søle Træng til med det Samme at bringe i Grøndring; det er de fremmede Fiskeres Dvergreb mod vore Baade. Som det allerede forhen er paatalt, indfinde tydske og engelske Skibe sig ved vore Kyster i stor Mængde, komme ganske nær til Land og forarsage ubodelig Skade for Fiskeriet, idet de med deres Slæbebaad bringe Vorden i vore Fiskerbaades Redskaber og ødelægge Fiskernes Ungel. Desuden har ofte Mandstabet fra de fremmede Skibe gjort Landgang til stor Uro for Strandbefolkningen, der er udsat for adskillig Overlast, saasom Tyverier af Faar og andet Vignende.“ Maa det være mig tilladt ret indstændig at lægge saavel den høitærede Minister som det høie Thing paa Sinde for Fremtiden at tage denne vigtige Sag under gunstigste Dverveielse og gjøre for disse vore betrængte Fiskere, hvad der gjøres kan. Det kan med Sandhed forsikres, at Fiskerne paa de paagjældende Egne af Bestyrelsen ere saa uheldig stillede overfor de Fremmede, at de nokkom trænge til, at man kommer dem imøde, forsaavidt det paa nogen mulig Maade kan lade sig gjøre, og da tillige hurtigst muligt.

Bajer: Jeg beklager ingenlunde, at jeg har stillet mit lille Forslag; thi det har fra flere Sider fundet en ret velvillig Modtagelse. Det er maa ske nærmere Formen eller Udførelsesmaaden